

Esen Dilber Cahit Külebi Anısına

— Afet Kırat · 14 Mart 2022

Az önce bu taraftan bir rüzgâr esti geçti:
Yolda kalmamış zaman, telaşlıydı besbelli.
Bilemem rotasını, öğrenmeye çok geçti.
Yetişseydim sorardım, yurt rengiyle bezeli.
Tutardım kanadından, derdim ki: Esen dilber!
Dolaştığın yerlerden bana da versen haber:
Kokusunu aldın mı acemi bir filizin?
Barışı üfledin mi kuvvetli nefesinle?
Başını okşadın mı hırçın Karadeniz'in?
Bir bozlak okudun mu o buğulu sesinle?
Daha neleri gördün, söyler misin ey rüzgâr!
Beyazlardan sıyrılıp yaprak giymiştir dağlar.
Göçebe türkülerle sahilde tur atmıştır
Öpmek de istemiştir denizin gözlerinden
Ihlamurdan renk alıp sularına katmıştır
Ya da şakayıkların şen şakrak özlerinden...
Tutardım kanadından, derdim ki: Esen dilber!
Dolaştığın yerlerden bana da versen haber:
Çocukları gördün mü yüzerken sahillerde?
Yüzlerine tebessüm kuş gibi konmuş muydu?
Ayak izlerim vardı kuzeydeki illerde;
Süpürdün mü yollardan, soğuktan donmuş muydu?
Huzurlu mu insanlar, susma söyle ey rüzgâr!
Yoktan yonga çıkarma, bakma öyle manidar.
Kırda emek büyüten tarlalara bakmıştır
Müjde veren kuşların eşkiya uçuşuna...
Küçük arka karışıp topraklara akmıştır
Bebekler yatırmıştır sallanan koğuşuna.
Tutardım kanadından, derdim ki: Esen dilber!
Dolaştığın yerlerden bana da versen haber:
Kadınları gördün mü aşına sabır katan
Çalışıp gece gündüz, yok sayarak tatili
Kabuğu nakışlanmış, çileye kahır katan.
Alınlarına düşen yazgısıdır katili.
Kendi gibi cüceler doğurmuş mu ey rüzgâr!

Destek olurdun ama sen de kalırsın naçar.
Köpürürken ezgiler geçmiştir düzlüklere:
Çiçeklerle söyleşip onlardan renk almıştır.
Dikenler bedenine batıp etse de bere
Yansa bile gözleri yine kırdı kalmıştır.
Tutardım kanadından, derdim ki: Esen dilber!
Dolaştığın yerlerden bana da versen haber:
Bulutlarla yarışan kıvrakları gördün mü?
Türküler söyledin mi ırgatlarla birlikte?
Papatyalar toplayıp başına taç ördün mü?
Dinlendin mi bir süre gün paltolu çiftlikte?
Başakların saçını taradın mı ey rüzgâr!
Yelinle okşadıysan olmuşlardır bahtiyar.
Geçip ıssız yerlerden uğramıştır kentlere
Türküler büyüt müştür kilitlemiş ağızlar
Bizden selam salmıştır dolaştığı her yere.
Sükûtun fermanını içerken işçi kızlar.
Tutardım kanadından, derdim ki: Esen dilber!
Dolaştığın yerlerden bana da versen haber:
Çocukları gördün mü yolda mendil satarken
Umut hamallarını, sırtında koca bir yük
Üç kuruşa canını tehlikeye atarken
Evdeki geçim derdi kendi gücünden büyük.
Köylerin havasını üfledin mi ey rüzgâr!
Hayallerde kalsa da belki onlar da umar...
Şiirim kalbinden durmadan geçti rüzgâr:
Tutamadım konuşmak istemişim hâlbuki.
Sessizlik giyinmişti, ben de etmedim ısrar
Kaçtırdım, sordum; sorsam söylerdi belki.
Tutardım kanadından, derdim ki: Esen dilber!
Dolaştığın yerlerden bana da versen haber:
Şu anda yaşasaydı cennet mekân Külebi
Ve tutsaydı rüzgârı belki sorardı böyle.
Gönlümdeki şiirdi yazışımın sebebi.
Büyük bir coşku verdi geçtiğim her merhale.
Bizler rahmet diledik sen de ilet ey rüzgâr!
Yattığı yer nur olsun eserleri payidar.
Afet İnce Kırat